

[Indenrigsministeren.]

ler fra lovens regler om farmaceutiske specialiteter giver det foreliggende lovforslag mulighed for at realisere eventuelle forslag om en mere liberal holdning på dette område, som måtte blive resultatet af udvalgets arbejde. Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at der fra min side er en absolut positiv vilje til at se på mulighederne for forhandling af de såkaldte homøopatiske præparater af en vis fortynding.

Et af hovedpunkterne i lovforslaget er i øvrigt, at der sker en afgrænsning af lægemiddelområdet, der er væsentlig mere fleksibel end gældende lovs definition af lægemidler. Indenrigsministeren kan således ikke alene — som nævnt — undtage præparater fra lægemiddelreglerne, men kan også, når de sundhedsmæssige grunde, som motiverer en lægemiddelov, taler herfor, inddrage varer, der ikke er lægemidler, under lovens område.

Af andre væsentlige nyordninger kan jeg nævne, at forslaget forudsætter en intensiveret kontrol med fremstillingen og forhandlingen af lægemidler, bl. a. derved, at alle virksomheder og personer, der fremstiller, eksporterer, lagerholder, distribuerer, emballerer eller indfører lægemidler, for fremtiden skal have sundhedsstyrelsens tilladelse hertil. Endvidere skal fremhæves, at det foreslås, at der sker en justering af betingelserne for registrering af de såkaldte farmaceutiske specialiteter, at området for disse udvides, at der sker en liberalisering af reglerne om lægemidlers navne, samt at reglerne om reklamer og af lægemidler over for læger bliver strammet.

Som omtalt i bemærkningerne til lovforslaget påregnes de egentlige administrationsudgifter ikke ændret som følge af lovforslagets gennemførelse. Derimod må det påregnes, at den nævnte udbygning og intensivering af den offentlige kontrol med al virksomhed vedrørende lægemidler vil nødvendiggøre en vis personaleforøgelse i sundhedsstyrelsen og sundhedsstyrelsens farmaceutiske laboratorium. Udgifterne hertil kan i dag anslås til ca. 1,3 mill. kr. Dette personale vil imidlertid ikke blive ansat, uden at der forinden er foretaget en nøje vurdering af de arbejdsopgaver, som den nye lov i praksis medfører, og sagerne herom

vil på sædvanlig måde blive forelagt for de bevilgende myndigheder.

I denne forbindelse skal jeg imidlertid gøre opmærksom på, at der kan påregnes en vis stigning i indtægterne i form af øgede registreringsafgifter for medicinske specialiteter. Det nøjagtige beløb er det ikke muligt at opgøre i dag, men den reelle merudgift vil under alle omstændigheder blive noget mindre end de nævnte 1,3 mill. kr.

Som en generel bemærkning vil jeg gerne sige, at det foreliggende lovforslag giver mulighed for en liberalisering i forhold til de i dag gældende regler med hensyn til naturpræparater, kosttilskud og fodertilskud, uden at man samtidig slækker på de kvalitetskrav, som nødvendigvis må stilles til lægemidler for at sikre, at disse er effektive og hensigtsmæssige at anvende mod de sygdomme, som de angives at virke imod.

Til slut vil jeg gerne bemærke, at lovforslaget i det væsentligste er blevet udarbejdet under den tidligere regering, og at forslaget lægges frem i tinget til en i egentligste forstand åben forhandling.

Med disse ord skal jeg anbefale mit forslag til lov om lægemidler til det høje tings villige behandling.

Forsvarsministeren (*Erling Brøndum*):

Jeg tillader mig herved at fremsætte *for-
slag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af konvention om det europæiske meteorologiske regnecenter*.

Konventionen, der har tilslutning fra 15 europæiske lande, har til formål at oprette et center, der skal udarbejde vejrprognoser af 4 til 10 dages varighed samt udføre meteorologiske forskningsopgaver af fælles interesse for bl. a. medlemsstaterne.

Forhandlingerne om udarbejdelse af konventionen blev påbegyndt i november 1971, efter at man på en europæisk teknologisk ministerkonference havde godkendt en resolution herom, og konventionen blev underskrevet den 11. oktober 1973 i Bruxelles.

Bidrag til centeret skal baseres på medlemsstaternes gennemsnitlige bruttonationalprodukt i de sidste tre år, og Danmarks bidrag er såvel i den 5-årige anlægsperiode som i den følgende driftsperiode foreløbig ansat til 1,98 pct. af de samlede årlige udgifter eller i alt ca. 700.000 kr. årligt i hvert

[Forsvarsministeren.]

af de fem anlægsår, herefter ca. 1,3 mill. kr. årligt.

De mellemfristede prognoser af 4 til 10 dages varighed vil give mulighed for en betydelig bedre tilrettelæggelse af arbejdet inden for landbrug, søfart og byggeindustri m.v.

Konventionen træder i kraft, når den er ratificeret af mindst to tredjedele af signatarstaterne, herunder England, hvor centeret skal placeres.

Idet jeg angående de nærmere enkeltheder i aftalen tillader mig at henvise til konventionens tekst og de ledsagende bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til folketingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ophævelse af sammenlægning af Ballerup-Måløv og Ledøje-Smørum kommuner.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 26) findes i tidenden sp. 1717).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 106 stemmer mod 48; 1 medlem stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet.

(Lovforslaget (nr. 76) findes i tillæg A. sp. 1281, fremsættelsen i tidenden sp. 1545).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Formanden:

Vi må have ro i salen.

Per Hækkerup (S):

Jeg vil gerne om dette interessante lovforslag, som allerede har fremkaldt så stor samtale, gøre nogle ganske få bemærkninger.

Vi plejer ikke at holde lange taler, når det drejer sig om bemyndigelser af denne art. Jeg kan sige på forhånd, at socialdemokratiet er indforstået med at give den her ønskede bemyndigelse. Man kan naturligvis beklage, at vi stadig er i en sådan økonomisk situation, at det er nødvendigt.

Selv om der bliver gennemført lovgivning, som kan forbedre udsigterne for vores betalingsbalance, tror jeg, man må erkende, at det vil være uomgængelig nødvendigt, at regeringen får denne bemyndigelse, hvis vi skal undgå, at hele låntagningen bliver privat og dermed på kortere åremål end den låntagning, som staten kan foretage. Vi kan derfor give tilsutning til lovforslaget.

Jeg skal derudover kun takke finansministeren, fordi han i sin fremsættelsestale giver et par oplysninger, som måske nok kan påkalde interesse. Finansministeren meddeler, at man regner med, at valutaunderskuddet, underskuddet på betalingsbalancens løbende poster, i 1973 vil andrage ca. 3 mia kr. — det er mindre, end vi regnede med, da 1973 begyndte — og at vores valutaeserver nu er på 8 mia kr. Det er mig bekendt den største valutareserve, vi har haft nogen sinde, og jeg noterer i forbifarten, at finansministeren dermed, måske en lille smule ufrivilligt, men i overensstemmelse med kendsgerningerne, kan konstatere, at den tidligere regering dog havde en vis succes med sin politik.

Svend Andersen (FP):

På grund af, at de skiftende regeringer i de sidste 15 år ikke har kunnet finde andre løsninger på vort kroniske betalingsbalanceproblem end skatteforhøjelser, pengepoliti-